

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Μιλένα Αποστολάκη

Ένα βιβλίο με την υπογραφή της πρώην υπουργού, με άρθρα της από τον έντυπο και πλεκτρονικό Τύπο, μας θυμίζει τα γεγονότα και καταγράφει τη θέση της απέναντι σ' αυτά. Με τη διαπίστωση ότι η ώρα της επανεκκίνησης έχει φτάσει. (Από τις Εκδόσεις Πατάκη)

«Το τέλος της μεταπολίτευσης»

Η ΚΡΙΣΗ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΕ, ΚΑΙ ΜΕ ΤΟΝ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ ΤΡΟΠΟ, ΕΝΑΝ ΜΕΓΑΛΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΥΚΛΟ. ΚΑΙ ΑΝΑΖΗΤΕΙΤΑΙ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ

Ο τίτλος θα μπορούσε και να ξενίζει, αλλά φαίνεται πως η Μιλένα Αποστολάκη έχει τον λόγο της να επιμένει: «Το τέλος της μεταπολίτευσης» ισχυρίζεται ότι ζούμε, και στο βιβλίό της, που κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις Εκδόσεις Πατάκη, το υποστηρίζει: «Για πρώτη φορά μετά την πτώση της δικτατορίας, οι κλασικές διαχωριστικές γραμμές υποχωρούν. Το δίπολο Αριστερά-Δεξιά είναι αδύναμο [...]. Η περίοδος των αλαζονικών κυβερνήσεων και των ανεύθυνων αντιπολιτεύσεων τελειώνει, με μεγάλος κόστος είναι αλήθεια. Ένας νέος ιστορικός κύκλος μετά τη μεταπολίτευση έχει ήδη ανοίξει και είναι βέβαιο ότι θα συμπαρασύρει και θα αναδιαμορφώσει τις πολιτικές δυνάμεις, τις επιλογές και τις εκπροσωπίσεις της ελληνικής κοινωνίας». Για την κυρία Αποστολάκη ο κύκλος έκλεισε. Μένει, όμως, να ξεκινήσουμε την αρχή του δεύτερου... Τα άρθρα του βιβλίου διαρθρώνονται σε έξι θεματικές ενότητες και έχουν δημοσιευτεί από το 2015 έως το 2017 σε διάφορα έντυπα ή πλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης, σχολιάζοντας ή πάρνοντας θέση στην πολιτική και όχι μόνο επικαιρότητα της εποχής.

Και μόνο οι τίτλοι οδηγούν τη σκέψη στο περιεχόμενο και έχει ενδιαφέρον για τον αναγνώστη να εισέλθει στο κείμενο διαβάζοντας από πρώτο χέρι τις απόψεις της γνωστής πολιτικού:

1. Ο δικασμός ως ιδεολογία.
2. Ο δικασμός στην παιδεία.
3. Χειραγώηση και ενημέρωση.
4. Δημοψηφίσματα: Παιχνίδια κυριαρχίας από ανεύθυνες πηγέσιες στο όνομα της δημοκρατίας.
5. Προσφυγικό, τρομοκρατία, ξενοφοβία, αντιευρωπαϊσμός. Ο ανθρώπινος πόνος και οι πηγέσιες που τον καππλεύονται.

Και, δον, και αυτό που έδωσε και τον τίτλο του βιβλίου: **Το τέλος της μεταπολίτευσης, η χρεοκοπία και η ανάγκη οικοδόμησης μιας κανονικής ευρωπαϊκής χώρας.**

Σε όλα αυτά επισημαίνονται τα διάφορα φαινόμενα που διέτρεψαν τη διετία, όπως αυτό των «αγανακτισμένων», το Πολυτεχνείο και το περίφημο

«άσυλο», ένα θέμα ταμπού για το οποίο όλοι μιλούν αλλά κανένας δεν έρει πώς να το διαχειριστεί, το δημοψήφισμα που τόσο συζητήθηκε και τα διδάγματα του Brexit, το προσφυγικό που παραμένει ένα ανοιχτό ζήτημα, η αιμορραγία των νέων επιστημόνων προς το εξωτερικό. Και, ακόμα, η στάση της Ευρώπης, τα μνημόνια, ο εθνολαϊκισμός, οι περίφημες τηλεοπτικές άδειες και π τύχη τους και αυτά μεταξύ πολλών άλλων, που δύσκολα τα θυμάται κανένας, παρά τη βαθιά πληργή που άφησαν στο σώμα της χώρας.

Η πικνότητα των δραματικών γεγονότων που ζούμε καλύπτει στις μέρες μας ως παλιμψηστο τα «κείμενα» ακόμα και του πρόσφατου χθες, εμποδίζοντας τον πολίτη να συγκροτήσει την απαραίτητη γνώμη που απαιτείται για να κρίνει και να αποφασίσει. Από την άπο-

ψη αυτή, το βιβλίο της Μιλένας Αποστολάκη, πέρα από την κριτική του στάση, μας θυμίζει ότι τα κρίσιμα γεγονότα, ακόμα και αν μας πονούν, οφείλουμε να τα δούμε κατάματα, οφείλουμε κάποια στιγμή να περάσουμε στην επώδυνη αυτογνωσία μας.

«Η κρίση στην Ελλάδα βαθαίνει», σημειώνει η συγγραφέας και βουλευτής του ΠΑΣΟΚ (2000-2011), που χρημάτισε και υπουργός, «αναδεικνύοντας τις παθογένειες και τα προβλήματα του εγχώριου πολιτικού συστήματος, του ευρωπαϊκού οικοδομήματος και της ελληνικής κοινωνίας [...]. Η Ευρώπη φάνηκε θεσμικά και πολιτικά απαράσκευη, λειτουργώντας συχνά εμμονικά, τιμωρητικά και εν τέλει απρόσφορα».

Τι μένει, λοιπόν; Μια επανεκκίνηση της χώρας, διαπιστώνει η κυρία Αποστολάκη, «που θα γίνει από τους σύγχρονους εκφραστές της προόδου, δηλαδή από αυτούς που πράττουν και όχι από αυτούς που εξαγγέλλουν. Από τους υπεύθυνους και όχι από τους εθνολαϊκιστές. Το τέλος της μεταπολίτευσης συνιστά ευκαιρία για μια καινούργια αρχή. Είναι η ώρα της επανεκκίνησης»....